

na nos, berejo in prebirajo, gledajo se in sklenejo zaprositi gospoda podučitelja Miheliča, da piše „Slov. Gospodarju“ v njihovem imenu, kako najboljše vé in zna, naj za božjo voljo nikdo ne misli, da ima krajni šolski svet naglo pregnanje g. Kocmuta na svoji vesti. G. podučitelj se usmili, si nareže in namoči pero in pismeno uverava mnogobrojno čitateljstvo „Slov. Gosp.“: če bi kdo utegnil misliti, da so v našem šol. svetu tisti sršeni, bilo bi to natolcevanje, kajti krajni šolski svet je na bezprimerno naglem odstranjenju g. Kocmuta tako nedolžen, kakor postavim kamški strah ali kako novorojeno jagnje. Človek zares nevé, koga bi bolj pomiloval, kapelski šolski svet, ali pa čudnega advokata. Iskal sem v „Gospodarju“ sem ter tje, pa o kapelskem šolskem svetu nikder ni rečice. Prebravši ono umivanje spomnil sem se fabule, ki sem jo bral še kot fant. Lev pozval je prě nekđaj vso živino na svoj dvor, naj se potoži, komur se je kaj žalega storilo. Krava reče: meni je nekdo tele raztrgal. Hitro se volk oglasi: jaz ga nisem. G. podučitelj pravi, da bo ravno na pepelnico nastopil svojo službo že imenovani nadučitelj. Dobro ali! Radovedni pa smo, kaka bo pogača iz pepelnice kvasa? Če bo le na pol prejšnji podobna, bomo prav zadovoljni. Vi pa, dragi in nam nepozabljivi g. Kocmut! Prejmite našo iskreno zahvalo za vse Vaše trude, ki ste njih imeli učeti našo dečico; blagodarimo Vam iz cele duše za one mnoge lepe in koristne nauke, ki ste sadili v njihovo mlada srca v pravem krščanskem duhu in z očetovsko ljubeznijo; bodite osvedočeni da bo Vas ogromna večina kapelskih farmanov še leta in leta kot marljivega učitelja in zvestega rednika naše mile dečice v hvaležnem spominu imela. Bog živi Vas in blago tovaršico Vašo v našej sredini v stalnej sreči in popolnem zadovoljstvu še prav mnogo let!

V imenu mnogih farmanov Janko Kapelščan.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nekđaj so stariši za božjo voljo prosili za oproščenje sinov od vojaštva, sedaj pa prosijo, naj jim jih med vojake vzamejo, ker ni dela pa ne zaslužka. — Državni zbor je 500.000 fl. občinam v D. Avstriji brez obresti posodil za popravljanje stez, mostov, da bi ljudje kaj zaslužili in se leži preživeli. To je že žalostno! — Za razstavo v Parizu l. 1878. se je vendarte dovolilo 600.000 fl. — Slavjansko pripravnišče v Brnu se bo začelo staviti z 60.000 fl. — Trst je zahteval za pomnoženje policajev 34.000 fl. podpore. poslanci so tirjatev odbili. Ministri so hotli Dux-Bodenbaškej železnici odpustiti 600.000 fl. letnih davkov in 1,200,000 fl. posoditi, poslanci so tudi to zavrgli. — V zbornici gosposki so naši škofje zmagali, večina gospodov je od državne zboru sprejeto postavo, po kateri bi se mogli židovje in kristijani križem ženiti, in tudi odpadli mešniki v za-

kon stopati, zavrgli. — V Gradcu bodo začeli vojake zbirati, če bo treba zasesti del sosedne Turčije, kedar počí boj med Rusi in Turki. — Ogerski ministri še se mudijo na Dunaju in slišati je, da bodo vse dosegli, kar Magjari zarad izdavanja bankovcev tirjajo; to je za Avstrijo malo veselo znamenje. — Donava je močno narastla in velik del Pešta je od vode poplavljen.

Vnanje države. Na Nemškem okoli Baireutha razsaja gladni legar; ubogi ljudje nimajo zaslužka in grozno stradajo. — Tudi na Danskem so državni poslanci delavcem v podporo morali dovoliti 5 milijonov danskih kron ali srebrnjakov. — Na Švicarskem so reke in jezera izstopila in delajo strašno povodenj. — Francozi imajo do l. 1880. generala Mak-Mahona za predsednika republike, potem pa hočejo pozvati orleanskega vojvodo kot kralja v Pariz in začeti boj zoper Pruse. — Angleži so na tihem poslali svojega ministra Beaconsfielda v Pariz, da bi z Francozi zvezo sklenil Turkom v pomoč. Bržčas ni opravil nič. — V Severni Ameriki se 14. febr. niso zamogli porazumiti, kdo bo novi predsednik republike.

Turške homatije. Sultan je vsled pijančevanja in grdega življenja znoel, bržčas ga bodo odstavili ali umorili; v Carigradu se je bati vsaki trenutek revolucije. Turki so strahovito razdraženi, ker vidijo, da ruskemu meču ne bodo več ušli; tudi proti Avstriji postajajo sumljivi in kupičijo vojakov na dalmatinski meji in delajo šance. V Bosniji se klatijo po deželi turški tolovaji in ropajo, požigajo kristijanske vesi, umarjajo možke in skrunijo žene in dekleta. Kar zamore, to beži v Avstrijo. Srbski in črnogorski knez sta poslala 4 poslance v Carigrad, da sklenejo mir z Turkom, pa bodo težko kaj opravili. — Rusi so sedaj v 5 mesecih proti Turkom zbrali kakih 600.000 mož; ali treba jim je še kakih 20 dni čakati, da jim 8000 pijonirjev na rumunskih železnicah položi nove, bolj ozke kolomaje za ruske vagoni, ki so ožji od rumunskih. Polaganje novih šinj stane 2 $\frac{1}{2}$ milijona rubljev, a potem je za silni boj vse pripravljeno.

Za poduk in kratek čas.

Iz Maribora v Solčavo in savinjsko dolino.

XI. Po noči se je nad Gornjigradom razlila močna ploha, ki je vroči svet razhladila, stezo oprala in zrak gostega prahu očistila, kar nam je bilo posebno všeče. Gornjegraški planinčanje, kakor sem zvedel, ne zaostajajo v napredku gledé gospodarstva; v dokaz temu so nam mlatilnice, kojih je že veliko v fari; pravijo, da jih je vseh 25 ter hvalijo dobroto hasnovite iznajdbe. Dobri g. dekan so v jutru dali zapreči svoja dva brza žoltka, ki sta nas kraj potoka Drete urno peljala naprej proti kranjskej meji do Nove-Štife ali Marije-Zvezde. Lega njej je prav lepa; od daleč po-